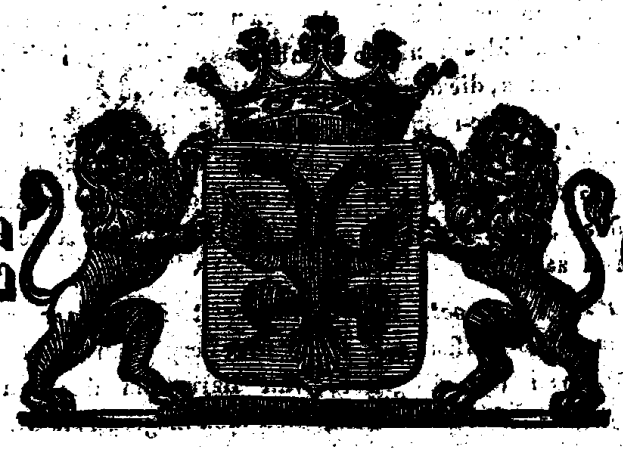

ARNHEMSCHE COURANT

DINGSDAG 10 OCTOBER.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal in de week wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dinsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f. 5 per drie maanden.

De prijs der Advertentien is, van een tot vijf regels f. 1.00, en voor elken regel daarboven 20 centen, behalve 35 centen regeldigt, voor elke plaatsing.

Zwakheid en inconsequentie oefenen steeds haar gezag over de leden der Tweede Kamer.

Dezelfde zwakheid, welke in 1840 eens zoo geringe herziening der grondwet te weeg bracht, ook thans misschien wel (wij hopen, dat het zoo zij) de laatste gelegenheid laten ontsnappen, om de zaak aan den staat brengen kon. Want na aanneming van zoo vele hoofdstukken, op welke vereenvoudiging en vereenvoudiging boven anderen mochten worden, zal eens onbeduidende vermindering overworpelen tot hare volgende aanneming onvoldoende zijn, en, al ware dit niet, die drie hoofdstukken alleen kunnen niet helpen. De Kamer zal zich, vermoeden wij, door haast, haasten de laatste sporen uit te wisselen van haar zonderling gedrag der laatste dagen, om, zonder eenige voldoende reden, deze drie hoofdstukken uitkoos tot de voorwerpen, in welke zij de vaderlandsliefde wilde bewijzen, doch, teregt niet al te onbeleefd jegens de ministers te zijn, de overige aannam.

Vier en twintig leden stemden het eerste hoofdstuk af, dewijl het behandelen der begrooting hun tijdig scheen, dewijl de vereenvoudiging en bevestiging, die onze toestand dringend eischt, daarbij niet waren in acht genomen. Teregt oordeelden zij, dat de begrootingen der verschillende departementen niet alleen afzonderlijk, maar ook gezamenlijk beschouwd moesten worden. Zij verwierpen het.

Doch nauwelijks was het eerste hoofdstuk aangenomen, of velen hunner stemden voor verschillende hoofdstukken. Slechts zeer enkele leden bleven zich zelf gelijk en begrepen, dat hun bezwaar niet weggenomen kon worden door de stemming der meerderheid, dat hetgeen dingsdag hun onaanneemelijk was woensdag niet aanneemelijk kon zijn. Het bezwaar, dat zij tegen de gezamenlijke behandeling hadden, moest hen tegen elk afzonderlijk hoofdstuk het protest doen herhalen, dat zij tegen het eerste gedaan hadden.

Hoe zal men de handelwijze dier leden anders beoordeelen dan zwakheid en inconsequentie? Dit scheen ieder zoo duidelijk, dat zelfs het blad van den heer VAN HALL het gevoelde en wetende, dat wij gewoon zijn de zaken bij haren waren naam te noemen, voer uit, dat wij die handelwijze inconsequent konden noemen. Ja zekerlijk, zoolang wij volgens de overtuiging stemmen moeten en geene meerderheid ons dwingen kan ons gevoelen naar het oordeel, noemen wij die handelwijze inconsequent. Wij weten het, bij de natie hoogen aanzien, zoo als de heeren LUZAC en BRUCE, die van dien sival van hunne gevoelens niet voorbeelden en dien trachten te verdedigen. Het kan niet van aard doen veranderen. Zij hebben daarom gezegd, dat het hun aan staatskundig oorzigt ontbrak. Zij hebben getoond, dat het gebeurde bij de herziening van 1840 voor hen verloren was.

De noodzakelijkheid einer herziening der grond-

wet erkende toen bijna ieder lid der Kamer. Het oogenblik scheen het gelukkigste, dat zich aanbieden kon. En ondertusschen waren er slechts elf leden, die de handen niet leenen wilden tot eene herziening, die, aan niemande billijke wenschen voldgende, de begeerte geprikkeld zou hebben zonder haar te bevredigen.

Heeft de uitkomst niet bewezen, dat die elf leden alleen de zaak goed inzagen, dat zij alleen toed kunnen pligt geheel besefden? Heeft niet nadien tijd zich ontevredenheid over verschillende bepalingen der grondwet dringend en overal laten gevoelen? Heeft die ontevredenheid met de grondwet een zwak en wifelend bestuur, dat voor herziening vreest en echter aan den algemeenen wensch tot herziening genoeg wilde geven, er niet toe gebracht, om bij enkele wetten, hetgeen aan ieder onbevooroordeelden verandering in de grondwet scheen, voor te dragen.

Van hunne zwakheid, van hunne inconsequentie bij deze beraadslagingen over de begrooting zullen zij ook eenmaal de wreange vruchten plukken. Wanneer zij in de middelen ter bestrijding der overdroeven, door hen goedgekeurde, uitgaven zullen hebben voorzien en dit mogen zij nu niet nalaten; zal de ontevredenheid, van welke zij zelve gesproken hebben, algemeen worden. Men zal het hun bovendien beschrijven, die, na zoo krachtig gesproken te hebben, niet even krachtig durfden handelen, maar, zwaak en bevreemd, terugtraden voor de toepassing hunner eigene beginsels. Men zal hun verwijten, dat zij geene bezuinigingen, geene vereenvoudiging wilden. Waarom anders aan buitenlandse, waarom aan binnenlandsche zaken, waarom anders aan zoo vele andere hoofdstukken hunne stem gegeven? Met spreken konden wij nu even weinig als in 1840 geholpen worden; nu echter als toen hebben zij aan spreken hoven handelen de voorkeur gegeven? De jammerlijke gevolgen, tot welke zoodanig hinken op twee gedachten altijd leidt, zullen niet achterblijven.

Buitenlandsche berigten.

TURKIJE.

De *Sud* van Marseille meldt uit Konstantinopel, van den 17den september: het schijnt, dat zich een zeer ernstige twist tusschen Rusland en den divan, betreffende de provincie Tschuruk Solou, in Georgie, verheven heeft. De Russen hadden, onder voorwendsel van de door rooversbenden verstoorde orde te herstellen, voor ongeveer twee maanden deze provincie met troepen bezet. Het is hun door intrigues gelukt, de inwoners over te halen tot een verzoekschrift, waarin zij verlangen, even als vroeger, weder tot de Russische staten te behooren; en dit aan den Russischen gezant afkeer gericht adres te door den heer Titoff, in den vorm eener nota, aan den divan overhandigd, met ondertusschen van deze begeerte. De divan heeft eene commissie benoemd, om de zaak te onderzoeken.

Van de Turksche grenzen, 29 sept. De vizier van Heratgewin heeft, vermoedelijk verontrust door den dreigenden toestand van Bosnie, geheel onverwachts aan den Vliedika vredes-voorslagen laten doen, onder beding dat de moordenaren der afgevaardigden van

Nicsitsch gestraft zullen worden. De Vliedika gaf hierop het trotsche antwoord, dat hij den voorslag aannam, en de voorwaarden vervullen zou, wanneer ook de Turken al degemen bestraffen, welke reeds verraad tegen Montenegro gepleegd hebben. Terwijl onder deze omstandigheden op dit gedeelte der Montenegrijnsche grenzen niets verder van belang is voorgevallen, hebben plotselings de Albanezen van Zenta eenen overval op Montenegro beproefd, die echter tot hun groot nadeel is uitgevallen, daar zij met groot verlies werden afgeslagen. Zij willen nu door eene krachtiger onderneming het geleden verlies herstellen.

GRIEKENLAND.

Triest, 28 sept. Uit mondelinge mededeelingen van verschillende personen, welke aan het Grieksche hof verbonden waren verneem ik, dat de rust in Griekenland nog geenszins zoo zeker hersteld is, als de grootsprekende dagblad artikelen uit Athene ons willen doen gelooven. De partijen beginnen heviger dan ooit tegen elkander te kuipen, en ieder derzelve meent de overhand te zullen bekomen. Het is eene daadzaak dat *Kalergi*, de hoofd-aanvoerder, in den nacht voor de uitbarsting der revolutie van 10 tot 12 uur eene conferentie met den heer van *K...* gehad heeft, en het vermoeden, hetwelk in verschillende brieven uit Athene genit wordt, alsof de gebeurtenissen, zoo al niet op aanstoken, dan toch met voorkennis, der Russische agenten geschied zijn, krijgt groote waarschijnlijkheid. De prinses van Oldenburg had zich naarwyls te Paris, slaande naar begeben, toen haar door eene Grieksche hofdame werd te kennen gegeven, dat zij niet moest schrikken, wanneer zij in den nacht schieten hoorde. Dit gebeurde ten tien ure, en toont dus aan, dat de omringing der koninklijke familie van het voornemen onderrigt was. De wachten waren, wel is waar, in dezen nacht verdubbeld, maar men had gezorgd deze slechts uit de lieden van *Kalergi* te kiezen. (A. A. Z.)

ZWITSERLAND.

Volgens eene correspondentie uit Madrid en de *Novelliste Vaudois*, heeft de nieuw benoemde Spaansche gezant in Zwitserland, don *Louis Aylton*, van zijne regering last gekregen, een verdrag met Zwitserland te sluiten, volgens hetwelk 3,000 Zwitsers, voor eene koninklijke garde te Madrid, welke alleenlijk het paleis zouden behooven te bewaken, zouden mogen geworven worden.

DUITSCHLAND.

Uit *Beijeren*, 2 oct. De laatste tijdingen uit Athene hebben, zoo als men begrijpen kan, bij ons grooten indruk gemaakt. Ofschoon men te München den wagen staat van zaken in Griekenland bij voortdurend trachtte te bedekken, zoo kon het toch den opmerksamen waarnemer in de laatste maanden niet ontgaan, dat de stelling van koning *Otto* onhoudbaar geworden was. Sedert het oogenblik, dat de mogendheden, en vooral Rusland, in zulk eene demodigende taal aan de Grieksche regering haar slecht financieel beheer en verkeerde staatkunde voorhielden, en ten opzichte der financiële kwestien het onmogelijke verlangden, was aan de dynastie van koning *Otto* de doodsteek gegeven. Het Grieksche nationaal gevoel was diep gekrenkt, toen het zag, dat de regering tot eene onmagtige pop der vreemde mogendheden gezonken was, het vertrouwen was geweken, de partijen staken weder het hoofd op, en arbeidden openlijk aan de omstorting van den troon. Hierbij kwamen nog kuiperijen der Russische propagande, welke hare bedoelin-

gen te zekerder vervolgt, daar het onder den dekmantel der godsdienst geschiedt. Het gerucht van de vlucht des konings heeft zich niet bevestigd; niettemin is de gesteldheid van zaken zoo kritiek, de bodem in Griekenland zoo doorwoeld en is er zoo weinig hoop tot bevestiging der aangelegenheden voorhanden, dat er aan eene voortdurende der dynastie bijna niet kan worden gedacht. Met den staat van zaken bekende mannen hadden sinds lang dezen afloop voorspeld en het gezegde van keizer Frans, die bij de tijding van de verkiezing van prins Otto uitriep, dat hij medelijden had met het jonge bloed, is thans in allermond. Ons hof heeft in de laatste dagen verscheidene koeriers ontvangen betreffende de Grieksche aangelegenheid; van de andere zijde vernemen men, dat de pogingen, om eene leening voor Griekenland tot stand te brengen, mislukt zijn. (Köln. Zeit.)

Frankfort, 28 sept. Onze stadgenoot J. P. Wagner heeft het, naar men hoort, met zijne proeven om electro-magnetische kracht in het groot aan te wenden, gebracht tot een vervoermiddel van 70 centen zwaarte. De raad zijner vrienden, steunende op het onderzoek der commissarissen, moet hem overgehaald hebben vooreerst af te zien van het voortzetten zijner proeven, waarop hij reeds sedert verscheidene jaren veel geld, moeite en tijd besteed heeft. Het is te wenschen, dat hem eenige schadeloosstelling ten deele zal vallen, daar hij nog in geen deele aanspraak kan maken op de premie van 100,000 fl., in geval van volkomen slagen, hem door den bondsdag toegezegd. (Schw. M.)

FRANKRIJK.

Parijs, 5 oct. De generaal Sanz, de nieuwe kapitein-generaal van Katalonië, die den 25sten september zijn kommandement aanvaard heeft, heeft al de troepen, onder zijne bevelen, op den voet eener armee van operatiën georganiseerd. De divisien en brigades worden door generaals gekommandeerd, van welke het algemeen bekend is, dat zij de zaak der publieke orde en wettelijke vrijheid toegedaan zijn. De magt van generaal Sanz bedraagt zeven of acht duizend man, daaronder niet begrepen vijf of zes honderd man mobiel gemaakte schutters uit den omtrek van Barcelona. Deze magt zou tot het ten onder brengen der opstandelingen, die weinig meer dan zes duizend man hebben, toereikend zijn; maar men wil de ongelukken vermijden, welke een krijg in de naauwe straten van Barcelona veroorzaken zou. Het is bekend, dat de junta al de toegangen der wijk San Jayme heeft doen verscherpen, en dat zij de hoofdkerk in eene citadel veranderd heeft.

»Generaal Sanz zet dus het blokkade-stelsel voort, maar met geheel anderen klem dan generaal Araoz. De blokkade is sedert den 28sten september ingesteld en wordt met de uiterste strengheid gehandhaafd. Leeftoeg begint te Barcelona zeer schaarsch te worden; vleesch ontbreekt geheel. De junta stelt alle stoffen, die tot voedsel kunnen strekken, in requisitie en slaat die in voorraadhuizen op. Om het volk en de werklieden, die al hare kracht uitmaken, in rust te houden, doet zij dagelijks aan 13,000 personen soep uitdeelen.

»Wantrouwen en verwarring heerschen onder de opstandelingen en kunnen niet missen aan te groeijen. Reeds beschuldigt het volk Ametler van verraad, omdat hij, tijdens het gerecht van San Andres, Martell niet ondersteund en bovenal omdat hij Barcelona verlaten heeft. Wanneer tweedragt en moedeloosheid nog merkbaarder voortgangen onder hen gemaakt zullen hebben, zullen de troepen eene proef nemen, of zij de stad bezetten kunnen, en men zal alsdan de vrijkorpsen binnen de wijk San Jayme besluiten, waar zij zullen moeten kapitulieren. Dit is de uitkomst, welke men van den Barceloner opstand voorziet.

»Prim heeft, na het door hem te San Andres behaalde voordeel, de divisie van Ametler vervolgd, die den omtrek van Barcelona overhaast ontruimd had, om in allerijl post te gaan vatten te Girona, waar zonder zijne tegenwoordigheid de opstand niet had kunnen voortduren. Prim zijn zijnen kant is, na Mataró bezet te hebben, tegen Girona opgerukt. Maar de stad is van wallen voorzien; zij heeft een fort, dat, even als de sterkte te Barcelona, Montjouy heet, en Ametler betwistte hun, met een garnizoen van 3 à 4000 man, den intogt. Ofschoon nu wel Girona niet meer al de vestingwerken bezit, waarmede het in 1809, acht maanden, lang eene belegering tegen de Franschen verdurd heeft, zou men echter ook nu nog een geregeld beleg om de stad moeten slaan,

wilde men er zich meester van maken, en Prim had de middelen niet om zulk eene krijgsviering te ondernemen, die daarenboven nutteloos is in de soort van oorlog, welke men tegenwoordig in Spanje tegen elkanderen voert. Prim heeft zich derhalve vergenoegd om Girona te blokkeren, in de hoop dat de opstand aldaar, even als te Barcelona, zich in haar zelve verteren zal.

Parijs, 8 oct. Heden vernemen men door eene nieuwe telegrafische depeche uit Perpignan, dat het uitblijven der diligences van Barcelona daaraan te wijten is, dat Ametler, dien men insgelijks te Girona geloofde, dezelve niet door wil laten. Of dit insurgenten-hoofd, in Opper-Katalonië niet die sympathie vindende waarop hij had gerekend, gemanoeuveerd heeft om te doen gelooven, dat hij naar Frankrijk wilde vlugten, dan wel of hij met nieuwe strijdkrachten op Barcelona aanrukken wil, en of Prim dit gedooft, om hem later tusschen twee vuren te vangen, dit alles zullen de volgende telegrafische depêches vermoedelijk ophelderen. Dit weet men, dat, na de nederlaag bij St. Andreas, de insurgenten zich in drie kolommen verdeeld hebben, waarvan de eerste onder Ametler naar Girona, de tweede naar het kamp van Tarragona, en de derde onder Riera naar Mataró gemarcheerd is, alwaar zij door de gouvernementstroepen geheel vernietigd is.

De voordeelen, welke de provisionele regering bij de verkiezingen behaalt; zijn grooter en vollediger dan men gedacht heeft. Van 49 provinciën zijn thans 43 met hare verkiezingen gereed, en van deze heeft de parlementaire partij de meerderheid. De cortes zullen den 25sten dezer geopend worden en de eerste daad, welke men van hen zal vragen, zal de meerderjarig-verklaring der koningin wezen.

Binnenlandsche berichten.

's Gravenhage, 6 oct. Gisteren heeft de echtgenoot van den ter dood veroordeelden van Stenis, met haar kind bij zich, voor den koning een voetval gedaan, toen Z. M. het paleis van den prins van Oranje wilde verlaten. Zoo als natuurlijk is, kon hoogstdezelve haar geene gronden van hoop geven, maar Z. M. heeft niet te min de ongelukkige met minzaamheid bejegend en is haar in het opstaan behulpzaam geweest.

Arnhem, 9 oct. De geruchten, welke door vele dagbladen zijn medegedeeld omtrent een aanslag op het leven van keizer Nicolaas in Polen, schijnen toch meer grond te hebben dan de Preussische Allgemeine Zeitung zulks wil doen voorkomen. Terwijl laatstgenoemd blad slechts van een enkel schot gewag maakt, melden anderen, dat er vele schoten op den wagen des keizers gelost zijn, waarin deze, hetzij toevallig, hetzij van den aanslag onderrigt, zich echter niet bevond. Ziehier wat de Augsburgische Allgemeine Zeitung, meestal het best onderrigte blad van Duitschland, deswege mededeelt; Van de Poolsche grenzen, 27 september. De heden ontvangen brieven uit Posen melden, dat de ketzer Nicolaas zijn gevolg acht uren vooruitgereisd was, en dat gevolgelijk Z. M. zich niet in den keizerlijken wagen bevond, toen de aanslag geschiedde. Alle schoten troffen de plaats, welke de keizer gewoonlijk in den wagen inneemt, en de adjudant des keizers, welke zich in denzelve bevond, werd door eenen kogel getroffen en gewond.

Mengelwerk.

(De Vlissingche Courant van den 7den oktober behelst een artikel, hetwelk men als eene belijdenis van haar nieuw politiek geloof kan aanmerken; wij nemen hetzelfde hier in zijn geheel over, misschien doen wij er de Vlissingche Courant, en het publiek geene ondienst mede.)

»De toestand van het rijk wordt van dag tot dag zorgwekkender. Groote afdoende maatregelen worden vereischt om dien toestand te verbeteren. De regering tegenover onontbindbare Kamers is daartoe onyarmogend, de Kamers, niet geënt op de natie, zijn het evenzeer; de medewerking der geheele natie alleen kan het schip van staat, dat door slechten bouw dreigt te zinken, vlot houden.

»Van den aanvang af was de grondwet een ongelukkig vermengsel van het oude, dat vergeten was, en het nieuwere, dat weinigen begrepen.

»De regering met die grondwet was steeds eene onmogelijkheid.

»De tegenstand van Nederland tegenover België tot

1830 en de volharding tot 1840 bestendiglen eenige jaren een dobberend en schokkend bestaan met vermindering van alle levenskrachten der natie.

»De uitkomsten van dat bestuur zijn geweest de val van België en de schepping van eenen nieuwen schulden-last van zeshonderd millioenen.

»Met het ophouden der redenen, welke dergelijke rampzalige regering aan den gang hielden, blijkt onmogelijkheid van deszelfs voortdurend bestaan.

»Het eene te kort volgt het andere en de middelen om er in te voorzien zijn uitgeput.

»Afdoende en doeltreffende maatregelen alleen kunnen thans baten, maar geene doeltreffende maatregelen zijn mogelijk zonder de eenparige medewerking der natie.

»Maar de natie is vreemd aan hare zoogenoemde vertegenwoordiging; die vertegenwoordiging is de vrucht van het toeval, zoo zij het niet is van de kuipery van eenige weinigen; — en de regering? de regering is speelbal van deze naam-vertegenwoordiging, welke bewust van den onderdrukten wil der natie, terughoudt op kiezers, die geen thuislandste gedeelte der natie maken; — de regering peilt deze vertegenwoordiging en als zij meent haar denkbeeld te hebben getroffen, ontvalt haar dezelve, omdat die naam-vertegenwoordiging zelf door de begeerte van eenige weinigen geslingerd.

»Neen, onder dergelijke instellingen zonder uitkomst moet het lieve vaderland niet verlopen gaan.

»De Vlissingche Courant had gehoopt, dat de regering den drang der omstandigheden zoude inzien en tot afdoende maatregelen zoude besluiten; maar hoop ondersteunde zij dezelve, nog valt zij haar af, nog is zij overtuigd, dat de regering het goede bedoelt, maar zij heeft tevens de overtuiging gekregen, dat de regering zich te zwak acht, om tot eene herziening onzer instellingen, welke dringend wettig gevorderd, te komen.

»In deze omstandigheden moet de Vlissingche Courant de lens aannemen:

»Salus populi suprema lex esto.

»Zij moet en zal voortaan aandringen op eene herziening onzer instellingen en eene eenvoudige staatsbestuur, houding, geëvenredigd naar de plaats, welke Nederland het van België gescheiden Nederland, onder de mogelijke heden bekleedt, op eene ontbindbare vertegenwoordiging en als een noodzakelijk gevolg daarvan met rechtstreeksche verkiezingen, alles met het doel, eene nationale kracht te vestigen, welke in staat is onzen geschokten financiëlen toestand op vasten voet te regelen.

»In dezen zin zal de Vlissingche Courant voortaan regelmatig staatkundige beschouwingen leveren, waarbij zal worden aangewezen het gebrekkige, hetgeen bestaat en de verbeteringen, die moeten worden aangebragt.

Ingezonden stukken.

Het voorstel van den graaf VAN DEN BOSCH.

Zijne Excellentie de graaf van den Bosch vermeldt andermaal aan eenige beschouwingen, omtrent de zorgvollen toestand, waarin ons land verkeert, en de algemeene bekendheid te moeten geven. Naar het oordeel van Z. Exc. is de weg, door het gouvernement ingeslagen, om uit de moeilijkheden van het oogenblik te geraken, de regte niet. — Wij zijn niet te redden door het inkrimpen onzer uitgaven, noch door het vermeerderen onzer belastingen, even weinig door een gedeeltelijk staatsbankroet. Wat ons alleen kan redden, is het volk nieuwe bronnen van bestaan te openen, of de bestaande te verbeteren. Zulke maatregelen kunnen echter niet als met eenen toevalligen daargesteld worden; daarvoor is tijd noodig; en het is daarom, dat Z. Exc. zich voorloopig bepaalt bij het aanwijzen van middelen, om aanvankelijk de geldbehoefte van den staat te voorzien, en de tijd gewonnen worden voor de meer moeijelijke om den welstand van het volk te verbeteren.

De benodigdheden voor Indië, welke van 1800 door het ministerie van Koloniën worden aangebehoopen jaarlijks eene som van ongeveer 12 millioen gulden, welke som door het genoemde ministerie de afzending der behoeften van hiet, te betalen, voorschot aan Indië, aan de Nederlandse Handelsmaatschappij wordt uitbetaald, terwijl de overige 2 jaren daart, alvorens het departement van Koloniën

aan, door de remises uit Indië in producten, deze mischotten terugterlangt. Het ministerie van koloniën is alzo doorlopend voor Indië ongeveer 24 miljoen in voorschot. Het is dit voorschot, hetwelk Z. Exc. de behoefte van het oogenblik wil dienstbaar maken. De Indische behoeften kunnen voor den verloop in Indië met producten betaald worden, en daarvoor het voorschieten der gelden, benodigd voor aankoop der goederen hier te lande, van het ministerie van koloniën op de Nederlandsche handelsmaatschappij worden overgedragen; slands kas zal in de eerstvolgende twee jaren eene som van 24 miljoen ter beschikking krijgen, welke zij, als de belastingen op den bestaanden voet blijven voortgaan, zal missen, en nog twee jaren zullen gewonnen zijn voor het beramen en in werking brengen van heilzame maatregelen, zonder dat het volk met nieuwe belastingen zal behoeven gedrukt te worden. Om echter de Nederlandsche handelsmaatschappij het toelaten tot dezen maatregel gemakkelijk te maken, zal moeten begonnen worden met de aflossing van ongeveer 31 miljoen, welke de maatschappij per saldo crediteur staat.

Het voorstel te zamen yattende, zien wij, dat, wanneer het gouvernement begint met 31 miljoen schuld af te lossen, het, in den loop van twee jaren, gedurende het eerste jaar 12 en gedurende het tweede jaar andermaal 12 miljoen gulden beschikbaar krijgen kan.

Wij wenschen van ganser harte, zoo deze maatregel bijval vinden zal, dat, naar luid der woorden van Z. Exc., alleen gebrekkige kennis der Indische omstandigheden de oorzaak zijn kan waarom wij aan het voorstel geen duurzaam nut toekennen; tot zoo lang de ondervinding deze harde uitspraak bevestigt, houden wij het er voor, dat de kennis van Indië, welke gevraagd wordt om in de onderwerpelijke zaak een oordeel uit te brengen, zich blootelijk bepalen tot de overtuiging, dat onze Indische bezittingen nog lang niet de hoogte van ontwikkeling bereikt hebben, waarvoor dezelve vatbaar zijn, en alzo, onder een goed beheer, met elk jaar meerder producten zullen afwerpen. Dit echter is een punt, hetwelk wij niet gelooven, dat door iemand betwijfeld wordt; of evenwel, en hierop komt het voornamelijk in deze aan, de voordeelen, door het moederland uit Indië genoten wordende, in gelijke mate zullen toenemen als de productie; of door de meerdere productie slands inkomsten vermeederen en de toenemende geldbehoefte van het moederland minder zwaar baren zullen. — betwijfelen wij met velen. Wachten wij ons voor misrekeningen: wij maakten er reeds te veel. De laatste twee jaren deden ons zien, hoe weinig op de duurzaamheid der prijzen voor onze Oost-Indische producten te rekenen valt. Drie jaren geleden, begrootte de graaf van DEN BOSCH den gemiddelden verkoopprijs der koffij voor 1841 op 30¹⁰/₁₀₀ cents het 1/4 Nederlandsch pond; thans wordt voor dezelfde weinig meer dan 20 tot 21 cents verkregen. Wie verzekert ons, dat, bij meerderen aanvoer, de prijzen niet nog lager zullen vallen? Begoohelen wij ons niet, de subsidiën onzer koloniën zijn te wisselvallig, om er de uitgaven voor de huishouding van onzen staat naar te mogen regelen. Verwickelingen met het buitenland, zucht naar onafhankelijkheid kunnen ons die bezittingen in korten tijd doen verliezen. Een verkeerde maatregel, eene onvoorzigtigheid kan al die luchtkaesteelen in damp oplossen, en wie zal de jammeren tellen, waarin Nederland zal wegzinken, wanneer het, afhankelijk van deszelfs koloniën, dezelve verliezen moet?

Met Z. Exc. den graaf van DEN BOSCH, schijnt wij sedert lang de afdoening der schuld aan de Nederlandsche handelsmaatschappij, eene hoogst wenschelijke zaak. Door de kapitalisatie en consignatie-contracten zijn het gouvernement de handen te veel gebonden voor een doelmatig beheer der koloniën. Het mist de overzigtelijkheid over het grootst gedeelte der producten, welke dikwerf, in het belang der koloniën, buiten ongezegenheden te blijven. Evenzoo is het niet van volle, dat, nieuwe bronnen te openen, om het verbruik te voeden, behoefte is; en dat zonder de aandacht al de overige pogingen, om ons tot eenen duurzaam goeden staat van zaken te brengen, onvoorzigtig zijn. Wij hadden daarom noodiger en vroeger geacht, wanneer Z. Exc. zich omtrent dit punt breedvoeriger had willen uitlaten; Welke wij, die arbeid zou meer inspanning gevraagd hebben, hij is moeilijker, maar even daarom is het, dat wij denzelfden liefst door mannen van erkende, buitengewone Bekwaamheid behandeld zien.

Durften wij hier aan te stippen, wij zouden op een vrijgevoerd handelsstelsel als overgang tot den vrijen handel, op het afschaffen van monopolie-stelsels en beschermende regten aandringen; naar onze overtuiging den zekersten weg, om tot meerder welvaart te geraken.

Wij zeggen het met velen: de toestand van ons land is niet hopeloos; wij kunnen gered worden, maar niet met halve maatregelen; niet wanneer wij de zaak op de lange baan schuiven, en ons gered wanen wanneer wij een paar jaren 24 miljoen meerder beschikbaar hebben zullen; niet wanneer wij insluimeren bij de verwachting, dat toenemende productie in Indië meerdere subsidiën aan slands kas zal afwerpen. Dat vooruitzicht, die baten zijn te onzeker, om er op te mogen bouwen. Afdoende, onfeilbare maatregelen zijn noodig. Men wijzige onze grondwet, vereenvoudige onze huishouding van staat; men bezuinige op alle daarvoor vatbare uitgaven, te beginnen met het 1ste hoofdstuk der begroting; men converteere onze schuld in minder renten gevende; men schenke ons den vrijen handel, om te zware lasten, welke voor geene vermindering vatbaar zijn, te kunnen blijven dragen, — en de toekomst, het schrikbeeld der kleingeestigen, zal zich, als veler, onbevredigd aan ons kunnen voordoen.

Arnhem, 29 september 1842. P.

Aan de Redactie

Indien hetgeen de heer EULJE, in repliek op mijn artikel: „Het groote belang van kundige controleurs der belastingen,” in h. w. nummer 191 heeft doen plaatsen, waarheid ware, dan zou ik Z. Ed. van harte gaarne openlijk verschooning vragen, niet alleen voor de smet, zoo als Z. Ed. het noemt, welke ik hem of regtstreeks of zijdelings heb zoeken aan te wrijven, maar zelfs, dat ik hem onbefaden heb durven verdenken; maar, Z. Ed. gelieve, met het publiek, de onderstaande punten eens in overweging te nemen, waarbij ik hem sommeer mij te logenstraffen.

De inleiding is eene eene, die geheel de hooge regering aangaat, en waarbij geldt het *ex ungue leonem*. — Glimlagchende las ik dezelve, omdat men, zooals ik vroeger dacht, spottenderwijze opgeeft, dat de heer EULJE bedankt heeft omdat hij geen minister van financiën geworden is. — Dus ter zake:

1o. De heer EULJE doet een geheel narré over mijn verlangens in der tijd, om in mijn stijfsel-fabriek de zemelen door builing droog te mogen uitwerken voor de gisting, hetwelk nu het moet geschieden na dezelve door ziften en uitwasschen en dus meer arbeid kost; doch hij verdraait het gebende, daarom trent geheel. Over dit mijn plan heb ik met Z. Ed. vooraf ten zijnen kantore gesproken en dit zelfs onderling zoo afgesproken, dat ik mij daarover verzoekte aan Z. Exc. den minister zou adresseren, met verzoek om het uitbuielen der zemelen in het bijzijn der ambtenaren te doen plaats hebben; om deze zemelen venter, even als andere graanspecieën, voor beestenvoeder te doen zanden; om alzo, ook in dit deel van het geëmaal, der belasting niet te kort te doen. De waarheid van dit alles kan zelfs het originele rekwest, waarvan ik natuurlijk kopij heb, bewijzen. — Al hetgeen dus de heer EULJE daarom trent zelfs openlijk heeft darven stellen is... onwaar. Dit verzoek is, niet zoo zeer tot mijne on-aangenahme teleurstelling, omdat ik er zoo bijzonder veel belang maar alleen meer gemak in stelde, maar wel tot mijne groote verwondering, omdat de heer EULJE mij zijn goedgegunstig advies had toegezegd, afgeslagen — doch niet door den heer controleur, zooals Z. Ed. het renduit zegt, neen, door Z. Exc. den minister. Mijkens een voor mij liggend beklint. Mijne benaamde verwondering is nu in billijge verontwaardiging veranderd, want nu lees ik met verbazing in een onderleekend stuk, dat de heer EULJE mij zelfs tegengewerkt heeft. Is dat opregt? Door dit nietige geval maakt zich dus die heer van twee schijnbare zijden bekend: en van die der onwaarheid, en van die der onopregtheid.

2o. Dit zou, volgens zijn repliek, de eenige discussie geweest zijn, welke wij te zamen gehad hebben. Het tegendeel is waar, ten minste als men dit discussien kan noemen, dan alle plagerijen, zowel van ons als van de ambtenaren, te voorkomen, heb ik den heer EULJE herhaalde malen verzocht eens in de fabriek te komen, waar ik hem in persoon alles gaarne wilde aanwijzen, maar vruchteloos vgedurende ruim drie jaren, dat deze belastingplattige arijnmakerswerking geweest is, heeft de heer EULJE, van mijn zijde, en geen voet in gehad, zoodat wij en de ambtenaren aan

allerlei kleingeestigheden zijn blootgesteld geweest. Of is het geenszins om een enkel voorbeeld te noemen — waarheid, dat de ambtenaren, op last van den heer EULJE, een geheel eemaal in de arijnmakerij, onafgebroken, zonder er uit te mogen, hebben moeten doorbrengen, en dat ia eene warmte van 30° Reaumur, zoodat zij er als andere St. Laurentiassen aankwamen? Het orderboek zou dit nog kunnen bevestigen. En dat waarom? omdat de heer EULJE dacht, dat wij smokkelden, daar wij, eene kwantiteit bier verwerkende, in eenigen tijd geen gedistilleerd voor wijn-azijn opgedaan hadden.

3o. Volgens den heer EULJE zouden de ambtenaren (clandestine) rozijnen en zemelen op die tweelingkuip onidekt hebben; maar dit heb ik hem vooraf gezegd; anders, toch hadden zij zelfs nooit op het denkbeeld kunnen komen, dat er op eene bepaalde onder vele andere staande, tweelingkuip die grondstoffen waren, omdat die kuipen van boven om het verlijgen van den azijn-aether, tuchtigdig gesloten zijn en nooit geopend worden, dan bij defecten. Dit mag zelfs niet geschieden, of de kuip bederft en wordt onbruikbaar; en daarom moest de kundiger wetgever dan de heer EULJE, die dat artikel zeer onhandig tegen mij aanhaalt, in artikel 14, sprekende van alle onderzoekingen, als de ambtenaren noodig zullen oordeelen, als uitsonderende bepaling bij de tweelingkuipen: *het trekken van rocht — hetwelk door het openmaken van de kraan geschiedt — uit de in werking zijnde tweelingkuipen.* Verder spreekt Z. Ed. van het vinden eener hee veelheid rozijnen op den zolder der fabriek, waarnit men zou opmaken, dat zich aldaar een magazijn met rozijnen bevindt, en het was... een pas opengebraken vaatje van 50 ponden! — Dus eene provisie om 10-maal eene arijnmeester te verbeteren!

4o. Ik heb toegestemd, dat men uit rozijnen en zemelen azijn (azijn-zuur is verkeerd uitgedrukt, want azijn-zuur is geen azijn) kan maken, maar tevens physisch bewezen geenen snelazijn, — en hier is alleen kwestie over snelazijn.

5o. Wat, eindelijk, het lijdelijk gedrag van den heer EULJE in het onderhavige geval betreft, waarvoor hij zich poogt te veronschuldigen, en waardoor hij deze hatelijke zaak, mijns inziens niet zeer kiesch, aan zijne superieuren zoekt te wijten, — hierin ligt juist zijne onvergeeflijke schuld. Hij had niet lijdelijk moeten zijn: zoo zal niet zijn ambtspligt, dan toch de pligt der regtvaardigheid, had hem dadelijk deze zaak — te meer daar die bij hem twijfelachtig was — in de oogenblik met inspectie der *corpora delicti* en het hooren der getuigen teresseerden; moeten doen onderzoeken. In plaats echter daarvan, heeft hij zelfs den heer arrondissements-inspecteur misleid, door (Zie zijne geheidsende missive, in zijne repliek voorkomende) Z. E. G. te schijven over eene bevondene storing, dat wil zeggen, *het bestaan van iets tot gisting*. Hadde hier zulk eene storing, hoe gering ook, tot azijn-gisting plaats gehad, ja, dan had ik gefraudeerd en mij ware de vrijdom regtmatig ontnomen; maar niets van dat alles; er is niets gebeurd, dan het gedurig op- en neer-omloopen van verwaakt rocht over 5 pond rozijnen; 4 mud zemelen, gelegen op een bodem met gaasjes in het bovendeel der kuip, om door dit op- en neerloopen van hetzelfde rocht, gedurende eenige dagen, de noodige gisting weeg ja de kuip te krijgen, na welke de af trek eene wederbeginning beoogde.

6o. De heer EULJE zegt niets te weten van onze rekwesten: de heer arrondit waarheid bij, kennen alleen de hoogere ambtenaren bevoegd te zijn en de heer arrondit van ger te s'Prinsewage, doch dit betwijfel ik zeer. — Bedriegt het geheugen hier Z. Ed. niet, want dit is het blijkens de zeer zwaar? — De heer arrondit zou dus... Wel zou ik hier niet bij kunnen vagen, maar het is geenszins om zoo als de heer EULJE verlangt, het publiek tusschen ons te kunnen doen beslissen; wat mij betreft, nu is mij alles begrijpelijk geworden: geheel de administratie, met alle de heer adviseur, zal, zoo als ik zelf ligtelijk zou gedaan hebben — op het woord, zwaarig geheel hebben, dit voor mij noodlottige en zeer schadelijke woord is van den heer EULJE afkomstig — niemand heeft dus schuld, dan de heer... EULJE. — Het is echter ik hem voor zijne tegen mij geplaatste bovengenoemde repliek, omdat ik nu voor alle ambtenaren der administratie, welken ik allen, indien ik hun buiten mijne schuld, te oonaangenaams, mogt gezegd hebben, openlijk verschooning vraagde van de commissie, tot zamen Z. Exc. den minister, met hart en ziel die aching en eerbied weer kan hebben, die ons de maatschappelijke lasten des levens, waartoe ook de belastingen behooren, welge-

moed, elk in zijne betrekking, elk ander het leuen ve-
 aangenamen, doet dragen. Geheel de verdediging van
 den heer **GAUPE** bevestigt ook ten volle het groote belang
 van kundige — en zoo als hij deze mijne uitdrukking
 niet slechts door het woord, maar ook door zijne da-
 den, terecht geensdeerd heeft, een brave (oprechte)
 waarheidslievende, niet ijdelijke, maar handelende
 controleurs der belastingen.

En hiermede wordt deze zure kwestie door mij voor
 het publiek finaal gesloten.

Breda, september 1843.

Dr. J. W. R. DE HAAN.

Aan de Redactie der Arnhemse Courant.

De schrijver dezes (die het artikel uit Utrecht) in
 de *Arnhemse Courant* van 23 dezer maand, heeft
 gelezen, met afschuw, dat hetgen den burgemees-
 ter van die stad in de ambtsverrichting, daarbij aan-
 gewezen, is ten laste gelegd, *stricto jure*, aan het
 geheele collegie van dagelijksch bestuur moet werden
 gezonden. Dit steller laat den burgemeester, wat het ka-
 rakter van dezen betreft, in zijne geheele waarde, of
 waarde, naar de meeningen, welke men over hem
 kunne hebben opgevat; maar, de *ambtere* niet
 moge den dictatorialen staf in dat collegie zwaaijen.

het is onrechtvaardig, hem alleen te beschuldigen;
 daar naar het ook de wethouders geldt.

Deze beschuldiging betrof ondertusschen alleen het
 wederrechtelijk weglaten van titels in de kieslijst
 over 1843. Met meest indertlaad, onder meer ande-
 ren, vreemd klanken, den heer **WILHELM**, des burgemees-
 ters speelman vriend, als *baron* te zien aangeteekend,
 terwijl het predicaat bij den heer **VAN LINDEN** van
 SAARDREBURG, sedert eenigen jaren, was weggelaten. Deze
 daad wordt, in het bedoelde artikel, onder anderen, met
 de bemansing van stordigheid, onvolledigheid, moge-
 lijk opzet, bestempeld: maar er is in die lijst eenige
 andere zonde gepiepsd, eenige zonde van meerdere gra-
 viteit; eenige zonde, welke niet kan vergeven, welke ge-
 straft behoort te worden.

Er zijn namelijk daarin een aantal inwoners van
 Utrecht opgenomen, die, volgens artikel 23, alinea 1,
 van het stedelijk reglement, de bevoegdheid tot de
 uitoefening van dat kiesrecht missen.

Wij sommen den burgemeester en de wethouders
 te bevestigten dat hunzelf, anderen, de heeren **VAN
 BEEK** van **SCHIEDAM**, **DE VRIES** van **DE BEEK**, **VAN DER
 HINDERSTRAAT**, **A. CALOON**, **M. J. W. N. GAZIUS**,
J. J. IMANS, **E. VAN DER GRIENDEN**, **G. S. LONC**, **J. W.
 LOISSET**, **E. W. V. VERBEE**, **A. THOMAS**, **ONTH. H. A. M. VOS-
 MAER**, **P. VAN RIJKEVORSSEL**, **HE. W. J. VERBAS**, **G. L. DE
 W.** en **A. KARSTEN** kiezers kunnen zijn.

Wij sommen datzelfde bestuur om te bewijzen,
 dat de heer **VAN DER STEEN** van **WADESTEEN**, volgens
 zijne kaartjes *baron*, den eenderdom van 25 jaren
 heeft bereikt (hij verkreeg in 1842 zijne moederja-
 righeid). Dit is meer dan stordigheid, burgemeester
 en wethouders, die is een onverschillige daad,
 omdat zij heeft geleid of heeft kunnen leiden — want
 de lijsten der bevoegden tot kiezers van vorige jaren
 droegen dezelfde tekenmerken van onverschillig-
 heid — tot de onwettige verkiezing van leden van het
 gemeentebestuur en van het provinciaal bestuur, en van de
 Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Dit zal echter bij onze regering gewis niet als zoo
 strafwaardig beschouwd worden; maar dit leert ons
 al weder, hoe eigenschand en vrijmoedigheid in een
 burgerstate geschikt zijn, om onbillijkheid en
 onverschilligheid behendigheid te verbergen, en om een
 opinie te scheppen, welke bij de hoogere staats mag-
 ten meer dan ingang vindt, wanneer zij zich aan
 dezen onder het masker van nederige goedertigheit
 en wettigheid vertoont, welke den liegen lofs en
 de vlijdelijke jongs de onverschilligheid overaan-
 slaan.

Weldadigheid.

Ten slotte nog ontvangen door tusschenkomst van den
 heer commissaris van politie, ten behoeve van **Elisabeth
 J. J.** en **Kreper** en kinderen.

Advertentien.

Aanbesteding.

KERKVOEDEN VAN GEREFORMEERDE KERK
 van **Breda**, zullen op **Vrijdag** den 27sten
 October 1843, des onmiddags ten 12 ure, ten huize
 van de Weduwe **SALEMINK**, te **Zuthou**, publiek
 aanbesteden:
het AFBREKEN en weder OPBOUWEN
van het SCHIP DER KERK van of den To-

ren tot aan het Koor, met eenige verande-
 ringen in het Kerkgebouw, met de **LIEVE-
 BANNE** van alle de benoedigde **MATE-
 RIALEN**.

Waaraan het Bestek en Voorwaarden van heden
 af ter visse liggen bij de Weduwe **SALEMINK** voor-
 noemd, en inmiddels nadere informatie te beko-
 men om bij den Stads-Architect, den Heer **L. AN-
 GELBERG**, te **Zuthou**; zullende, daags voor en
 op den dag der Aanbesteding de noodge aanwijzing
 in loco geschieden. — **Briefven Franco**.

Ten gevolge van verleende Regter-
 lijke autorisatie, zal binnen **Does-
 borgh** in het Heeren **Logement**, op
 Zaterdag den 14den October 1843,
 bij inzetting worden geveild en 14
 dagen later op Zaterdag den 28sten
 October 1843, finaal worden verkocht, beide des
 voormiddags ten 11 ure.

de aan groot en welingerigt **HEEREN-HUIS**,
 te **Doesborgh** in de Veerpoortstraat, hebbende een
 aantal groote en kleine **VERTREKKEN**, **STAL**,
KOETS en af wat tot geriefelijkheid strekt,
 voorts een bijzonder groote **TEEN** met vele vrucht-
 boom, **HEESTERS** en **BLOEMEN**, doch ook deels
 zeer lommerrijk met **OPGAAND** en **STRIJK-
 HOUT** beplant. — bevoegd geweest door wijlen
 den Hoog Welgeboren Heer **DE VAINES** van
BRARDEE.

2o. Eene **HOFSTED**, de **Groote Kelder**,
 onder **Angerlo**, groot d. **Bender**, 3. **Roeden** en 70
 Ellen.

Narigt omtrent de voorwaarden is te bekomen
 aan het Kantoort van den Notaris **KETJEN**,
 te **Doesborgh**.

Te **Rosendaal**, aan het **Sterfhuis** van
 wijlen **J. C. EIGENBROOD**, No. 49,
 zal, op Donderdag den 12den October 1843,
 aan te vangen des morgens ten 9 ure, in het
 openbaar, tegen dadelijke betaling worden verkocht:
 1o. de **MEUBILAIER** en andere geseede **GOED-
 DEREN**, nagelaten door voorsz. **J. C.
 EIGENBROOD**, waaronder **LINNEN**, **PELLEN**,
BEDDEN, **BEDDINGEN**, een dubbel **JAGTGE-
 WEER** en **VOSSEN-STAPPEN**; voorts **KLEED-
 EN** **DIJES-TOEBEHOREN** en eenig gewerkt
ZILVER.

De **Goederen** zijn, vóór den verkooptag,
 van des voormiddags 11 tot 's namiddags 4 uur,
 voor ieder te zien.

Te **Doebergh** zal, op Woensdag den
 18den October voorsz., des voormid-
 dags ten 10 ure, ten huize van **ABRA-
 HAM ISAC LEVI**, door het Ministerie van den
 te **Zelhem** standplaats hebbenden Notaris **H. BEC-
 KING**, tegen kantantingeld, tot een bedrag van
 10 en het maandelijk gelende op credit van drie
 maanden, in het openbaar worden verkocht:

Een **MEUBILAIRE INBOEDEL**, eene niet on-
 aanzienlijke partij verschoorde **KALFS**-, **SCHA-
 PEN** en **PINKEN-PELLEN**; mitsgaders eenige mud-
 den ongesalzen **HEU** voorts onderscheidene partijen
STAF en eenig **BLOEM**.

De **Goederen** worden Maandag en Dingsdag
 vóór den verkooptag, te zien bezigtigd.

Bij vonnis van de Arrondissements-Regt-
 bank te **Arnhem**, den vierden September
 1800, door de **Rechtbank**, zijnde beoorlijkt, ge-
 registreerd, is verklaard, dat er registersnoeden van
 het overlijden van **JAN KRIST**, laatst geboord heb-
 bende in de gemeente **Upe**, en wel sedert den ster-
 fte den 11ten November 1800 vier en twintig, bestaat.

De **Geschiedenis** deze bekendmaking in opvolging van
 Artikel 527 van het Burgerlijk Wetboek.

B. BOLLINGK,
 Procureur.

Te Deventer is te bekomen.
 Beste **STOCKHOLMER TEER** ad 120 per Last,
ARCHANGEL dito » 112 » »
PIK dito » 10 » 100
 Nederlandsche Ponden.

De **Teer** wordt niet minder dan per Last van
 13 Tonnen afgeleverd en de **PIK** per 100 Neder-
 landsche Ponden in vaten van 10 Nederlandsche
 Ponden.

De **herragen** bezragen bij den Heer **H. J.
 OLDENKAMP**.

H. W. HAZENBERG & COMP.
 Boekhandelaars te **Leiden**, zullen op Maandag den
 9den October 1843, verkopen eenige **Keften**, maar
 vooral belangrijke verzameling van **BOEKEN**, uit-
 sinkend betrekking hebbende op de **Grieksche** en
Romeinsche Letterkunde, meerendeels prachtig gebo-
 den, waaronder een groot aantal zeldzame **Monogra-
 phien**. De Catalogus is alom verzonden of op **franco**
 aanvraag te bekomen.

Bij bevoegdheid worden uitgegeven
P. C. HOFFMAN met eenige Inleidingen
 aantekening door **H. J. BOLLINGK**, 8o. Carton, f 3.60.
R. G. Baron D. ABLAN en **G. G. SLEENBURG**.
GRONDREGENSELEN VAN HET **WELBEGREPEN**
TOLARIET, 8o. f 1.50.

C. A. DIEZ, OVER DE **VOORBEELDEN**
EENZAME OPSLUITING, als middel ter verbetering
 der **Misdadigers in de Strafgestichten**, uit het
 duitsch, door **Mr. L. G. VERNET**, 8o.

J. FALLAY, DE **ENGELSCHEN GENOOTSCHAAP**
PEN noot **SHASTLEK**, 8o.

F. GUIZOT, **ALGEMEENE GESCHIEDENIS**
BESCHAVING IN EUROPA, uit het Fransch, met een
 Voorred van **Prof. W. A. VAN HENGEL**, 8o.

C. LEEMANS, **ROMEINSCHE OUDHEDEN**
MAASTRICHT, 8o, met Platen in 4o.

DE **INDISCHE BIJ**, **Tijdschrift ter bevordering**
 van de kennis der **Nederlandsche Volkplantingen**, en
 derzelver belangen, uitgegeven door **C. L. BLUMER**
 & **D. J. VEEGENS**, 8o, met Platen, N°s. 1 en 2,
 per Jaargang.

ANTWOORD AAN Mr. J. DA COSTA, 8o, f 0.50.
S. VAN DISSEL, **JOHANNES DE DOOPER**
 8o.

MONUMENS EGYPTIENS DU MUSÉE D'ART
QUIS des **PAYS-BAS**, par le Dr. **C. LEEAMAN**,
 f 1.50.

PAPYRI GRAECI MUSEI ANTIQUARIUM PUBLI
LUCCIONI BATAVI, ed. **C. LEEAMANS**, vol.
 quarto cum tab., f 8.

P. VERGILII MARIOVIS AENEIDIS **L**
LIBRI, red & annot. illustrat. **P. HOFMAN PEEL**
KAMP, 8o, f 4.

ENGELSCHEN PRACHTWERKEN, voor aanz-
 lijke verminderde prijzen, verkrijgbaar bij **G. VAN ELDE**,
THEEME, te **Arnhem**.

Lord Byron's poetical Works; splendid edition, illus-
 trated by Finden's 135 landscape and portrait illustration
 8 vols. f 68.

The Thousand and one Nights, translated by **E. W.
 LANE**; illustrated by many hundred engravings.
 wood, 3 vol. f 3.

G. Moir Bussey, collection of **Fables**, illustrated
 by **GRANVILLE**, f 1.50.

Milton's Paradise lost, with variorum notes, by **J. H.**
MES-RENDVILLE, f 3.90.

Scymour's Humorous Sketches, comprising eighty
 caricature etchings. Illustrated in prose and verse by
CROWQUILL, f 11.

Richardson, A treatise on the warming and ventilation
 of buildings. 2 vols. in 4o. f 4.50.

Lindley, The **Ladies' Botany**. With numerous wood-
 cuts. f 7.50.

Walker's critical pronouncing dictionary, f 6.25.

Wightwick, The **Palace of architecture**, f 16.

Webster's dictionary of the English language, 2 vols
 in 4o. f 5.50.

Wooner, Don, A general history of the diclamyde
 plants, 4 vols. in 4o. f 42.

Collection of Pictures of Coesvelt, f 41.

Goodwin, Domestic architecture, being a series of de-
 signs for Buildings. 2 vols. in 4o. f 38.

Chamberlaine's royal collection of Drawings, or original
 designs of the most celebrated masters of the **Bolognese**,
Romane, **Florentine** and **Venetian Schools**, f 68.

Benevens nog verscheidene andere werken, zoo in de **Ne-
 derlandsche** als in de **Fransche** en **Duitsche** Talen.

Er is bij denzelfden Boekhandelaar gelegenheid tegen 1°
 Januarij 1844, tot het plaatsen van een **LEERLING** niet
 bereeden de 16 jaren oud en van de **Protestantsche Gods-**
diens. **Brevium franco**.

NATURKUNDE.

Tijdschrift, uitgegeven van wege het **Natuurkundig Genoot-**
schap, Tot Nut en Vergenoeuen, te **Arnhem**.

Buiscberigt.

Effecten-soortelst, ten-half 6 ure,
 Zondag, 8 October.

Integralen 52½, 15, 1, 18, 1.
Handelmaatschappij 132½, 1, 1, 1.
Ardoins 18.

Coppons 20, 1.
 3 pCt. 27½.
 5 pCt. **Metalliek** 109½.
Portugische 44½.

Onbepaalde Bl. **Grieken** 8¼.
 De stemming in **Holl.** fondsen was heden, van
 volge der flauwer afkomende **Engelsche** fondsen
 jl. Donderdag, iets minder aangenaam, dan geest-
 de de laatste dagen. Intusschen was de handel in
 tegr. zeer geanimeerd en zijn tot den laatst getoed-
 den koers tamelijk vastgebleven.

Spaansche en **Portug.** waren tot iets hogere ke-
 sen te plaatsen. Bijzonder gewild waren **Spaan-**
Coppons.
 In de overige fondsen ging weinig om.
Waterhoogte te Arnhem
 Den 9 Oct. 1 El. 8 Palm 0 d. 15, gew. 15 Duim.
 Te **Arnhem**, bij **C. A. THEEME**, Boekhandelaar.